

betale Skat til Staten, beskatter man den samme Indtægt to Gange. Det er saa lige ud ad Landevejen, at et hvilket som helst Argument derimod ikke fornaar i ringeste Maade at svække det. Og at der ikke er nogen rimelig Grund til at beskatte en Indtægt, der faas af en Aktie, dobbelt, mere end enhver anden Indtægt, synes klart. De Grunde, der kunne tale for at beskutte Aktieselskaber til Kommunen, ere af en helt anden Art end de, der kunde fremføres for en Beskatning til Staten. Grunden er væsentlig den, at Aktionærerne maaske slet ikke bo i Kommunen, og at det derfor muligvis ikke kunde lykkes at faa Erstatning for de Udgifter, Aktieselskabet kan paabyrde Kommunen, uden ved at beskutte selve Aktieselskabet. Men denne Betragtning holder ikke Stik med Hensyn til Skat til Staten. Det eneste Argument, der kan anføres, er, at Aktionærer, der bo i Udlandet, slippe for Skat. Det er ganske rigtigt, men der er andre Forhold, hvor ganske det samme gælder. En udenlandsk Ejer af Kreditforeningsobligationer betaler heller ikke Skat. Er det det ærede Medlems Mening, at udenlandske Obligationsejere skulle sættes i Skat? Jeg tror, at han vilde betakke sig derfor. Det ærede Medlem nævnede endvidere, at de Beløb, der henlægges til Reservefonden i Aktieselskaber, vil gaa fri, hvis Selskabet ikke beskattes. Men disse Beløb vilde, for saa vidt de ere at betragte som Afskrivningsbeløb — og det er Tilfældet for den største Dels Vedkommende — heller ikke blive beskattede, naar Selskabet sættes i Skat efter de i Lovforslaget optagne Regler. Al god Logik taler for at undtage de indenlandske Aktieselskaber for Skat til Staten, og det, at Folketingets Flertal, efter at have beskæftiget sig med dette Spørgsmaal gennem en Række af Aar, nu er kommen til den Opfattelse, at saaledes bør det være, vidner kun til Fordel for Folketingets Behandling af Loven. Det har heller intet i denne Sammenhæng at sige, hvad det ærede Medlem henviste til, at i Skattekommissionen havde man oven i Købet foreslaet, at Aktieselskaber skulle betale Formueskat; thi det stod i nøjeste Forbindelse med det Forslag, som var optaget af

Skattekommissionen, men nu er forladt, nemlig at Formueskatten af faste Ejendomme for en væsentlig Del skulde overføres til Kommunen. Deraf fulgte ogsaa, at Kreditforeninger, Sparekasser og andre lignende Institutioner bleve satte i Skat. (*Dalsgaard*: Det sagde jeg ogsaa.) Ja, men det ærede Medlem vil formodentlig ikke forlange nu, at Kreditforeninger og Sparekasser skulle sættes i Skat, og den hele Sag hører derfor slet ikke hjemme i denne Forbindelse.

Jeg gaar derefter over til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgekreds (Borgbjerg), som hengav sig til et glimrende veltalende Angreb paa Skattereformen i sin Helhed. Hvis det ærede Medlem for Skive syntes mig at udmærke sig ved sine fantasifulde Skildringer, forekom det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgekreds mig at minde om en tragisk Helt, der støder Dolken i sit eget Bryst. Det stærke Angreb, som det ærede Medlem søgte at rette mod hele denne Reform og særlig mod Finansministeren og hans Finansledelse, var et afgørende og stærkt Stød rettet imod ham selv. Jeg skal ikke opholde mig ved, at det ærede Medlem og hans Partifæller have ved tidligere Lejligheder stemt for i alt væsentligt den samme Reform, som han nu i saa kraftige Udtryk fordømmer. Forskellen mellem den Reform, som i Fjor fandt hans Billigelse, og den Kreds af Reformforslag, som foreligger i Aar, er i Virkeligheden saa ringe, at den paa ingen Maade kunde retfærdiggøre Tilslutning til det ene og en voldsom Fordømmelse af det andet. Men det skal jeg ganske lade ligge. Naar derimod det ærede Medlem rettede sin Hovedkritik mod dette Punkt: Hvorfra skulle Pengene komme, og hvorledes kan Finansministeren under de nuværende finansielle Forhold forsvare at opgive Skatteindtægter til et Beløb af henved 2 Millioner, saa skal jeg dertil svare, at det ærede Medlem jo her er fuldstændig i Vilderede. Jeg opgiver ikke en eneste Øre, jeg stiller tværtimod Forslag om at skaffe forøgede Indtægter ind i Statskassen. De Forslag, som Finansministeren har stillet, gaa ud paa at give Afkald paa direkte Skatter til et Beløb af omtrent 10,600,000 Kr. og at ind-